

כת:

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים

מסורת הש"ס

(א) [ע' כרמות ה.א.] (ב) [לעיל
יג: מנחות ת. תולין פא.א.] (ג) ע'
לקמן מד. (ד) לקמן נח. מנחות
פג. (ה) [לקמן מב: מנחות פח.א.]
(ו) לקמן כט. תורת כהנים צו
פרש' ח ה"א. (ז) שמות כח לת,
(ח) לקמן דף מד.

הגהות הב"ח

(א) גמ' כחיו הכא כי את וסר
 את הוחד נאם כי קרש הוא
 מה לנען: (ב) ריש"י דיה לא
 יכלה וסר משמע דאוריגה קאי
 לא: (ג) דיה בהקדמה וסר יליף
 דבפסול מוחשבה: (ד) דיה
 לומו וסר כלומר שלא כגיל
 ימות ו' נמחק:

שינוי נוסחאות

[illegible]

ליקוטים

[illegible]

חוץ לחזקתו תהיה לענין חוץ לתקומתו
 לא תהיה לחוץ לתקומתו אלא כליה
 חוץ לחזקתו קאי. וי"ח הבא נמי כרת
 חוץ לחזקתו וזהו חזקת גזירה ממשק
 בדמפרש ואולי וכדי שלא תאמר שיהיה
 במחשבת מעש רחמנא ואולי דהיינו
 עינוותא מדלא כתיב והאכל לעמו
 ואולי לתקומת לעיל מיהא: **ויאמר**
ואולי ענוי יוא איהו: **תקומתו**.
 יסלק מיהא קאי וכדי שלא תאמר
 אין תקרה וזהו מדי פשוטו וקף אכל
 תמשע ויהי דכלל יראה ליתא אכל
 בכרת לחיה ולא מיהא מעש ואולי
 תמשע אחד ולא שיש למעט נוסח
 הכרת: ה"ג **מסבדל** נוסח איהו לך
 לאוקומי בכרת **ויבצר** ע"פ לחוץ
 וזונו: **דמי** ליה **אדרבה** חזקת
 לתקומתו הוה ליה לאוקומי בכרת
 ויבצר: **עון** עון לחוץ לחזקת דמי
 ליה **במקדש**. והכי פירושה נוסח דמי
 ליה לאוקומי בכרת **לדמיר**: **עון**
 עון כו' שמלכת כרת על חוץ לחזקתו
 ואין כרת מפרש בו אלא שזאת שוה
 ומורה בו ולומר מכאן בגזירה שוה
 דכלל כתיב שזאת עון ומפרש כרת
 נלבך אי מוקמת ליה להאי: **גזירה**
 ויחלף לתלמידה ל"ח שפיר דמי **אשרדי**
 שמי דבריה הללו שזיהן עפליה
 וזמן או זמן ממש חוה במחשבת חוה
 שזיהיה נהוים בבמה דמחשבת פברק
 תחלף **ה** **למקדש** **קדש** דמי פרכת ויחלף
 עון עון שטומחא בשד דכתיב **ו** **ושא**
למקדש **את** **הקדש** **מיהא** **לחן** **איהו**
 אלא כרת אף כלל אף לא כרת למירק
 מתנתה הוה ליה למיקף: **דמי** ליה
ז"ב אכל אי מוקמת ליה להאי חזקת
 לחוץ לתקומת כי גמרה ליה חוץ לחזקת
 גמיר **בג"ש** ופרכינן ליה ויחלף עון עון
 שזיהיה שטומחא ליתא למרזי מחוץ לתקומתו
 הוה ליה למיקף דמי ליה **ז"ב** בכרת
 שפולו זמן ואינו טהב: **במה**
 חזקת **שש** מחלול: **במה**.

[illegible]

אז שנה חשב לאכול למחר י"ח חשב
 בהם מתגלגלין שהם הוא המפגל
 ומוחא כון משיח ומוחא נכס שם
 מקריבין (1) משמע (2) אורחא לא חתא
 וזרק דם כנון ששפך בעל הפיגול
 ארבע עזודות הממחיות אף פיגול
 המזבח הכחוז מדבר שחזר שפך
 קרבן נפסל למפרע דמי מידרש לא
 גלומר (3) וזלא חומר דהאי המקריב
 נזבח בלא יחשב ואין הכהן בלא יחשב:

לא

אם אינו ענין לחוץ לזמנו תנחו לענין חוץ
למקומו ומיעט רחמנא גבי נותר ו'אובלו' עונו
ישא למעוטי חוץ למקומו ואימא ו'אובלו'
עונו ישא זהו חוץ למקומו ולמעוטי נותר
מכרת מסתברא נותר היה ליה לאוקמי
בכרת הגמור עון עון לחוץ לזמנו דדמי
ליה בוי"ב אדרבה חוץ למקומו היה ליה
לאוקמי בכרת לגמור עון עון לחוץ לזמנו
דדמי ליה במקדש"ש אלא אמר רבי יוחנן
תני וזרי בר לוי אתאי קודש קודש כתיב
הכא (6) יאת קדש ה' חילל ונכרתה וכתיב
התם וישרפת את הנותר באש וגו' מה
להלן נותר אף כאן נותר ומיעט רחמנא
גבי נותר ו'אובלו' עונו ישא למעוטי חוץ
למקומו מכרת ומאי חוית דקרא אריכא בחוץ
לזמנו ושליש דפרשת קדושים תהיו חוץ
למקומו איפוך אנא מסתברא אריכא בחוץ
לזמנו גמור עון עון מנותר דדמי ליה בוי"ב
אדרבה אריכא בחוץ למקומו ושליש דקדושים
תהיו בחוץ לזמנו משום דדמי ליה סמכיה
ווקא ממעט ליה אלא אמר רבא כולחו מקרא
אריכא אתיין דכתיב והאכל יאכל יבישת
אכילות הכתוב מוכרז אחד אכילת אדם ואחד
אכילת מזבח ממשור ובח שלמוי מה שלמים
ממפגלן ומתפגלן אף כל מפגלן ומתפגלן
שליש זה חוץ לזמנו לא ירצה בכהרצאת
כשר כן הרצאת פסול ומה הרצאת כשר
עד שיקריבו כל מתיריו אף הרצאת פסול
עד שיקריבו כל מתיריו המקריב בכהרצבה
הוא נפסל ויאינו נפסל בשליש אותו בזבח
הכתוב מדבר ואינו מדבר בכהן לא יחשוב

שפי גנורח מבחון לתקומה משום דמי
מי קרנ במתלח שיהי דומין לו לה
משום שלח ולמוד טעמיה כדפיס
מו דמי לה במקדשי ויזי האו גורח
(דף קכז) דפסלי במתיה מחיל עבודה
הוא"מ ב' דמוקמין קרנ בדמי שפי
בג"ש דעון עין ויל דממעט עמי
כ"ה (דף קכז) וטומלתו עליו מי
ב"ש (מנפוי) ילאח טומלתו כשר שאין
ולך אגא מימה הא כחי קרנ
לתקומה כחא אינו עיני לחון לזמנו
קרנ קמח יהייז לו קרנ ויכאל חות
רזי דסכר המקשא אין מוקדס וטומח
מנפין מימה מסיקשא דולח המורה
(דף קכז) וטומלתו פרח המורה (דף קכז)
מנפין איניז דומחין ויכאל חות לחיני

שנה מוקד ליה מנא ולא באובל ביום
 ובשר וזה שלמיו. הקים וזכיס לשלמ
 כל. שר שר פתגון ותפתגון פתג
 להפתגן מתחת עבודות מתירס
 שרדק הדס מתחת פתגל מלריו
 כשר: מה הרלאם כשר. כל קרי ל
 יא סוף כל מתירי: כשרכה הוא
 מלש עליו. אם כהקרבא כל משר
 וזה שלמיו ע"מ קהריו: אוסר
 משרכה מתירי כל משכ ער כשה

מסתברא נותר אית' ל' לאוקומי
לזמנו דדמי ליה ב"ב.
להאי ד' בנותר איכא למילפיה לגזירה
דברים הללו ששניהם נפסלים בזמן זה
ושניהם נוהגין בבמה דמנו ב' במרא

[למקחן דף קיג.] ובי פרכת ויילף עון
 עון טעומאח צשר דכמיז ושא אהרן
 אהרן עון אהרשום מה להלן לאו ולא
 כרתת אף כאל אלא וכלת דאמרין
 מנחתה הוה ליה למילף דממי ליה ד"ב
 אכל א' מוקחמ הא' כרת לחוך למקומו
 ב' גרמת [ליה] חוך [לזמנו] מיניה
 ג' גבירה שוה ופרסיה ליה ויילף עון
 עון מטעומא ליכא לתרוצי מחוך
 למקומו הוה ליה למילף דממי [ליה]
 ד"ב דהא אין נפסלין = בומן אינו
 יורג צנחמ יודע שאין ש' מחליט
 ועד כאן לשוני ופרסיה זו חסמה גדול
 המדה סברה היא זו ומנין לנו דנטיק
 נותר דמי ללמוד מחוך מחוך
 אקלומא עון עון = כדי שלא נמחו
 מנחתה וטעומא ועוד לא לענין צנחמ שוה נמי
 נותר לטעומא צשר דאמרין כסוף
 מחליטין (סג ו' סח) אכל היגיו' ד'
 והסתר והטמא שאל = זה שוה ונמי
 טעמא ששיטם ליכא למחור דהוא שוה
 ללא הוטר צנחמ דלאר לעיל (טו.) מה
 האלף ועוד שצקן שכן אף הוטר
 דצנחמה ועוד כשקשה אדרבה חוך
 למקומו הוה ליה לאקומו כ' דממי
 דממי צנחמ = בלא = דממי דמקד"ש אית
 לן למילף חוך למחמ מחוך למקומו טפי
 דממי דאמרין חוך למחמ צנחמ = בית שמאי
 [למקחן דף מה:] שכן הוטר כ' טבור
 (צקרק) = חוך למחמ וחוץ למקומו
 אלא הוטר מכללן ואין [לן] מראה
 ששיטתם טעומא ושניהם [לן] עשה
 קריב כמקריב מה שאין כן בטעומא
 דממי דחוץ למקומו הוטר מכללן =
 צנחמה אפרש דגוירא שוה זו חסמה
 פסיוני מילף עון עון חור הריף דהא

הוא מזה ויכח מסתבך לן לאקומי טפ צב
 לעדן לומט ז"ב דלית לן לאקומי קרר
 דלית שטן למידן גבריה שיה ולא משום
 רש"י וספרך דצדנה חזן למקומי דרף ח
 דהוא סוגיא דלעיל ברש פירקין דרף ח
 דלגא פסיל בהרובה לא מחיל עבודה וא"י
 לג"ש שומאה כשר תמיה צכרת גנ"ש
 שקומא מכרת דאמר קרית פרח גנ"ש
 ששומאה פורחא ממנן ויאלא עליו גנ"ש
 שומאה פורחא ממנן: **ואיפוך** ז
 שלשי ודא דקוממין ליה כחן למקומין
 לקוממין ליה כחן למקומי א"י כן קרן
 לעדן לאקומי כחן לומט א דדוח לומר דס
 בתורה: **מה** ז ש"מ ספגין וספגין
 נפקא לן למח ב"י דס חטאת (דף ז.
 ז) דכחו דרשני וספגין (דף ז.)

פוסלת דהא לקמן (דף טז.) במשנה
להקטיר אימורין למחר פגול: **מכש**
והסביר והאימורין מתחפלין: **אף כל**
מתמירין אח עממם ואין בהם שירם **כל**
ורקח וזו מלרש שמו מיה דעד שזרק
כדכחי ביה הרללס כדכחי גבי כשר:
ואינו קבוע עד שזרק הדם שהיא סוף
הקרבן לאכול בשליש: ואינו נפסל
יכלה המקריב לזל חלה וזרקתו מלרש
אלו למי דאח דאחל לו למי לר

עין משפט
גר מצודה

קטו א ב ח' פרק יג
מהלכות פסח"מ הלכה
ג סמוג לאין שלו:
קטז ג ח' פ"ח שם הלכה
טז:
ק"ו ד ח' פ"ג שם הלכה ג:

ה אור השלם

1. ואכלו ענו ישא כי את קרש יחיה חלל ונכרתה דפשו והוא מעמיה: יקרא י, ה
2. ואם יותר מכשר המלאים יסמך עליו: יקרא י, ה
3. ואם האכל יאכל מכשר קרש דא: שמות כט, יד
4. ואם שלטון ביום השלישי לא יקרה המקריב אתו לא יקשב לו פגול יחיה ודפשו האכלת מקטן ענה תשא:

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél.FR: 01.80.91.62.91 - Tél.ISR: 077.466.03.32 - contact@torah-box.com